

УДК 332.21
Моїсєєв В. Р.
студ. гр. Ю-117 ЗНТУ

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ЗЕМЕЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ

У всіх галузях права з часом виникає потреба зміни, доповнення, редагування, або взагалі, прийняття нового законодавства. Передусім це пов'язано з історичним аспектом, а саме розвитком країни. Останньою такою подією стала Євроатлантична інтеграція, яка не залишила без змін і земельне та аграрне право.

Однак, трапляються випадки, коли гучні обіцянки втілюються в життя набагато повільніше, ніж їх проголошення, що призводить до виникнення певних проблем, неточностей та прогалин у законі. До того ж проголошене право не завжди реалізується на практиці.

Проблематика земельного права у всі часи була актуальною, так як пов'язана із зростанням ролі земельного законодавства як ефективного регулятора земельних відносин.

Стан земельного законодавства у світлі інтеграції не зовсім належний. З приводу того, як його оцінити, варто відзначити, що наше законодавство є доволі строкатим. Це пов'язано, знову ж, з історією його розвитку. Спочатку землю взагалі забороняли мати у власності. Але наразі йде до того, що в нашій країні буде ринок землі, у зв'язку з чим проблеми вирішувалися поступово. Якщо говорити про те, що являє собою Земельний кодекс, який діє сьогодні, то він більше схожий на основи земельного законодавства, ніж на кодекс, яким він мав би бути. Після його підписання вже було прийнято кілька десятків нових законів, які по-своєму намагалися врегулювати кожен окрему проблему несистемним шляхом і, відповідно, нагромадили великий масив земельного законодавства, що став складним у користуванні та дещо незрозумілим.

Найбільш актуальне для аграріїв є питання про мораторій землі. Варто підкреслити, що виступаючи зі щорічним посланням у Верховній Раді України, Президент Петро Порошенко зазначив, що відсутність в Україні ринку землі стримує інвестиції в аграрну сферу. Тому закликав Верховну Раду працювати у напрямку поступового відкриття ринку землі. У нас протягом останніх 15-16 років активно обговорюється питання про мораторій – скасовувати його чи ні. Проте громадяни не визнають перспектив у його скасуванні.

Доцільно було б змінити Земельний кодекс, який повинен стати законом про ринок земель. Необхідно, щоб оновлений кодекс містив положення чинних на сьогодні земельних законів та відповіді питання: хто повинен мати землю у власності, які максимальні та мінімальні обсяги землі, які максимальні та мінімальні строки оренди, як має охоронятися земля тощо.

Вагомою проблемою є той факт, що люди не довіряють правовій та, зокрема, судовій і правоохоронній системам. Щорічні осінні історії про те, що хтось один вирощував, а інший прийшов і забрав врожай з обробітку, – не на користь нікому, в тому числі й ринку землі. Якщо такі випадки трапляються, то це означає, що в нашій країні не існує ні правоохоронної, ні судової системи, де можна було б захистити такі права; це означає, що суть питання не лише в мораторії, в Земельному кодексі, а трохи ширше – у відсутності правових гарантій, які повинні бути.

Набули чинності зміни до Земельного кодексу в частині проведення земельних торгів. Ці зміни, я вважаю, позитивний крок, оскільки спостерігається тенденція до того, що вже можна отримувати земельні наділи у користування на більш-менш прозорих умовах. Однак ми повинні розуміти, що земельних ділянок державної та комунальної власності залишається не

дуже багато, тому це лише одна зі складових частин земельного ринку, а отже, це доволі малий крок. Таких кроків має бути більше, аби привабити інтереси та показати відкритість змін, що у нас відбуваються.

В загальному розумінні кодекс, як документ, потрібен для зручності користування на практиці та для вирішення проблем, які виникають. Кодекс, як і всі інші закони, має прийматися з метою зручності у застосуванні.